

Arrest

nr. 41 585 van 15 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. DELANOTE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn etnische Yoruba uit het dorp Aiyetoro, Oke Ogun district in Oyo State, maar wonen reeds 45 jaar in de Nigeriaanse grootstad Lagos. Uzelf bent geboren en getogen in Lagos. U woonde er in de zone Eko Ikotun, samen met uw echtgenote (J.A.R.) (zie dossier CG/08/14852B) en uw dochter. U liep er school en werkte er als bedrijfsmanager. Op 15 oktober 2006 ontving u thuis in Lagos een brief van 12 oktober 2006 waarin de traditionele orde van "The Grand Kingmakers of Aiyetoro Land" u informeerden dat het Ifa orakel u had aangeduid als de troonopvolger van de overleden koning van Aiyetoro en dat uw kroning zou plaatsvinden op 17 april 2007. U antwoordde op dit schrijven per brief van 18 oktober 2006 dat u niet geïnteresseerd was. U weigerde omdat u geen affiniteit hebt met het dorp van herkomst van uw ouders en omdat u hun traditionele gebruiken afkeurt. In november 2006 kreeg u het bezoek van 3 ouderen ("elders") van het dorp Aiyetoro, die u aanmaanden om het orakel te gehoorzamen. Om aan

de geplande kroning te ontkomen, verhuisde u op 10 april 2007 met uw gezin van Lagos naar de Ghanese hoofdstad Accra. Jullie verbleven er bij uw vriend (H.L.). Jullie werden er ontvoerd op 2 mei 2007 door 3 ouderen en hun gewapende lijfwachten. Ze namen jullie mee naar het dorp Aiyetoro. Jullie werden er vastgehouden in een hut, zonder televisie of comfortabel bed. Het drinkwater was slecht. Uw dochter werd gebeten door insecten en houdt er littekens aan over. Drie weken later, op 24 mei 2007, werden jullie vrijgelaten met de boodschap dat het orakel een nieuwe datum zou bepalen voor uw kroning. Terug in Lagos, legde u klacht neer bij de politie van Ikeja tegen de behandeling die uw gezin te beurt viel in het dorp Aiyetoro. De politie beloofde een onderzoek te voeren. In juni 2007 ging uw vader naar Aiyetoro om er de "kingmakers" te overtuigen u gerust te laten. Er kwam ruzie van en uw vader werd geraakt met magie (juju). Uw vader werd gehospitaliseerd en is verlamd aan zijn benen. U legde opnieuw klacht neer bij de politie van Ikeja in Lagos, die de zaak verder zou onderzoeken. Eind juli 2007, ontving u thuis in Lagos een brief van "The Grand Kingmakers of Aiyetoro Land" met vermelding van de nieuwe datum waarop u tot koning van Aiyetoro zou gekroond worden, met name op 19 april 2008. U ontving een herinneringsbrief op 10 september 2007. In november 2007 vroegen en verkregen u en uw echtgenote een visum om in België en Ierland jullie vakantie door te brengen naar aanleiding van jullie huwelijksverjaardag. In december 2007 bezochten jullie voornoemde landen en keerden jullie terug naar Lagos. Via uw vader vernam u dat secretaris chief Adewale Lawal door de andere "kingmakers" in Aiyetoro was opgepakt als verrader omdat hij met jullie contact had opgenomen en jullie wilde helpen. U vernam zo ook dat chief Adewale op 31 december 2007 overleed in detentie. "The Grand Kingmakers" stuurden u een laatste waarschuwingsbrief op 7 februari 2008 om u aan te manen aanwezig te zijn bij uw kroning in april 2008. In dit schrijven werd ermee gedreigd u en uw gezinsleden op bloedige wijze te offeren voor de goden. Jullie besloten Nigeria te verlaten en reisden in februari 2008 naar Abuja om visa aan te vragen voor uzelf, uw echtgenote en uw dochter. Onderweg werden jullie paspoorten gestolen door gewapende rovers. Jullie vroegen nieuwe paspoorten aan en ontvingen op 13 maart 2008 visa van de Belgische ambassade in Abuja. Op 24 maart 2008 werden jullie opnieuw ontvoerd en meegenomen naar het dorp Aiyetoro. Met de hulp van één van de "kingmakers", chief Balogun, konden jullie op 12 april 2008 uit het dorp wegllopen. Jullie gingen meteen naar de luchthaven van Lagos, waar jullie een vliegtuig namen naar België, met gebruik van jullie authentieke paspoorten. Jullie kwamen in België aan op 13 april 2008 en namen de trein naar Luxemburg, waar jullie gedurende 4 maanden verbleven. Op 22 augustus 2008 vroegen jullie asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst blijkt uit uw relaas niet dat u uw land verliet en er niet wil terugkeren uit vrees voor politieke of etnische vervolging of nog omwille van andere motieven voorzien in de Geneefse Vluchtelingenconventie. U had geen problemen met de Nigeriaanse autoriteiten, waarvan u zelfs de bescherming inriep. U had ook geen nationaal of algemeen probleem omwille van het behoren tot de Yoruba-etnie, die traditioneel wonen in verschillende zuidwestelijke Nigeriaanse staten. Uw probleem is in de eerste plaats een uiterst lokaal probleem met enkele dorpingen (sommige "elders" of "chiefs" of "kingmakers") van Aiyetoro, het dorp van herkomst van uw ouders, dat gelegen is in het district Oke Ogun van Oyo State, één van de 37 Nigeriaanse staten. U zou eind 2006 zijn aangeduid door het orakel van Aiyetoro om er de overleden koning op te volgen, maar u weigerde dit omdat u geen persoonlijke affiniteit hebt met dit dorp – u bent geboren en getogen in de grootstad Lagos – en haar lokale traditionele gebruiken. U gelooft niet in het orakel en keurt sommige barbaarse dorpspraktijken af (gehoorverslag CGVS, p. 11-13). U kon daarbij echter niet aantonen of aannemelijk maken dat uw weigering aanleiding gaf tot een blijvende ernstige vervolgingsvrees of nog dat u geen dienstig beroep kon doen op de bescherming van uw nationale Nigeriaanse overheden. U stelde dat uw vader evenmin akkoord was met de dorpsgebruiken en dat twee van de "kingmakers" u hun hulp aanboden (CGVS, p. 6, 7 en 8). U verklaarde twee maal klacht te hebben neergelegd bij de Nigeriaanse politie tegen de slechte behandeling van u en uw gezin door ouderen van Aiyetoro en stelde dat de politie u beloofde de zaak te onderzoeken (CGVS, p. 6 en 7; zie ook de politieverslagen die u neerlegde als stavingstukken). U stelde echter er niet op te vertrouwen effectief bescherming te krijgen en het zekere voor het onzekere te hebben genomen door Nigeria te verlaten (CGVS, p. 10 en 11). U kon uw gebrek aan vertrouwen in de Nigeriaanse overheden verder niet hard of concreet maken. Uw verklaringen hieromtrent overtuigen geheel niet. U stelde enkel in algemene termen dat een onderzoek door de Nigeriaanse politie jaren kan duren en dat de politie soms weinig kan doen tegen traditionele gebruiken

of dat ze in dergelijke kwesties niet tussenkomen (p. 10). Er dient nochtans vastgesteld te worden dat de politie gehoor gaf aan uw klachten en verzoek om hulp, getuige de verslagen die ze opstelde (zie voornoemde stavingstukken), en u telkens beloofde de zaak te onderzoeken. Daarbij is het opmerkelijk dat u zelfs niet weet of de politie in navolging van uw klachten contact opnam met uw belagers in Aiyetoro (p. 10). U stelde dat er in Nigeria veel barbaarse praktijken plaatsvinden, maar u gaf anderzijds wel toe dat de Nigeriaanse overheid soms wel degelijk op efficiënte wijze is opgetreden in traditionele lokale kwesties van troonopvolging wanneer de (straf)wet werd overtreden (p. 11, zie ook informatie in het administratief dossier). Gevraagd of u andere overheden interpelleerde, zoals de voorzitter van de "Local Government Area (LGA)" waaronder Aiyetoro ressorteert, antwoordde u vaagweg dat uw vader had geprobeerd om deze voorzitter en vele andere overheden om hulp te vragen (p. 10). Uit wat voorafgaat, blijkt dat u kennelijk preventief het land verliet, zonder gebruik te maken van de diverse mogelijke rechtsmiddelen of beschermingsmiddelen.

Daarenboven wordt de ernst en geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnd door incoherente en onaannemelijke verklaringen. Zo verklaarde u herhaaldelijk dat Aiyetoro en "Aiyetoro land" één enkel dorp is en geen stad, maar stelde u uiteindelijk dat het om een heel groot dorp gaat met meer dan 100.000 inwoners (CGVS, p. 5 en 13). Verder kon u zelf niet precies verklaren waarom uitgerekend u door het orakel en/of de "kingmakers" werd aangeduid als troonopvolger van de koning van het dorp Aiyetoro, terwijl u geboren en getogen bent in de grootstad Lagos en u geen uitgesproken persoonlijke band hebt met dit dorp van herkomst van uw ouders (CGVS, p. 9 en 12). U stelde lang geleden slechts twee maal een bezoek te hebben gebracht aan het dorp (CGVS, p. 5). U verklaarde niemand te kennen in het dorp Aiyetoro, ook niet de ouderen of chefs (of "kingmakers") van het dorp totdat u eind 2006 het bericht en bezoek kreeg van enkele ouderen naar aanleiding van uw aanduiding als nieuwe koning door het orakel (CGVS, p. 3-5). U weet evenmin nader te verklaren waarom u kennelijk halsstarrig en blijvend gedwongen zou zijn geweest om tegen uw wil hun koning te worden. U begrijpt niet waarom voornoemde dorpelingen u bleven dwingen om hun koning te worden, ondanks uw weigering (CGVS, p. 6). Het komt weinig aannemelijk voor dat enkele u voorheen onbekende dorpelingen met lijfwachten u omwille van hogervermelde redenen zouden ontvoeren in Lagos en zelfs in de Ghanese hoofdstad Accra. Gevraagd of u volgens de traditionele regels en op basis van bepaalde redenen of bezwaren de troonopvolging kon weigeren, verklaarde u dit niet te weten (te zijn gekomen) maar dat de "elders" van Aiyetoro tegen u zeiden dat u niet kon weigeren (CGVS, p. 13).

Er dient ook benadrukt te worden dat jullie op legale en openlijke wijze Nigeria verlieten met gebruik van jullie authentieke documenten. Opmerkelijk is nog dat jullie bij aankomst in België in april 2008 geen asiel aanvroegen, maar naar Luxemburg doorreisden en slechts vier maanden later in België asiel aanvroegen nadat jullie erop gewezen werd dat jullie asielaanvraag door België (dat jullie visa uitreikte) diende behandeld te worden (zie informatie in het administratief dossier). Dit roept bijkomende vragen op naar de ernst van de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging'.

De door u ingeroepen problemen zijn lokaal en onvoldoende ernstig om een internationale bescherming te verrechtvaardigen, zoals hierboven reeds werd uiteengezet. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten en stavingsstukken doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Het gaat om documenten die betrekking hebben op jullie identiteit, herkomst en reizen, die niet worden betwist en geen uitsluitel geven over jullie vermeende problemen in Nigeria: uw Nigeriaanse paspoort (nr. A00260562), afgeleverd te Abuja op 28.02.2008 (en geldig tot 21.02.2013) met visum (nr. BNL8832943) afgeleverd door de Belgische ambassade in Abuja op 13.03.2008; het Nigeriaanse paspoort van uw echtgenote (nr. A00260564, met visum nr. BNL8832946) en van uw dochter (nr. A00260563, met visum nr. BNL8832944); jullie huwelijksakte (met nr. 54200), afgeleverd op 15.09.2003 te Surulere LGA in Lagos; geboortecertificaten van uzelf, uw echtgenote en uw dochter, afgeleverd in Lagos in respectievelijk 1979, 1981 en 2005; vliegtickets april 2007; vliegtickets, treintickets en reisverzekeringsdocumenten van februari en april 2008; kopies van jullie voormalige Nigeriaanse paspoorten, elektronische briefwisseling van februari 2008 met de Belgische ambassade in Abuja betreffende het verlies van deze paspoorten; politierapport dd. 25.02.2008 en beëdigde verklaring ("affidavit") van de rechtbank in Abuja, met weergave van uw verklaringen betreffende het verlies van jullie voormalige paspoorten tijdens een gewapende overval. U legde ook een aantal voor uw asielaanvraag irrelevante documenten neer betreffende uw werk en

verblijf in Lagos: beroepskaarten (beide echtgenoten), handelsvergunning, loonfiches, verlofaanvraag en electriciteitsrekeningen.

Verder legde u stukken voor ter staving van uw troonopvolgingsprobleem: een kalender van de "Aiyetoro Council of Elders" voor het jaar 2006; een brief dd. 12.10.2006 van de "Grand Kingmakers of Aiyetoro Land" met mededeling van uw kroning op 17 april 2007 en ondertekend door de secretaris Chief Adewale Lawal; uw antwoordbrief dd. 18.10.2006 met vermelding van uw desinteresse in de troon; een brief dd. 28.07.2007 van de "Grand Kingmakers of Aiyetoro Land", met mededeling van uw kroning op 19 april 2008 en ondertekend door de secretaris Chief Adewale Lawal, een herinneringsbrief dd. 10.09.2007 van de "Grand Kingmakers of Aiyetoro Land"; een document van de "Aiyetoro Community Council of Elders" betreffende de begrafenis op 1 januari 2008 van de op 31 december 2007 overleden chief Adewale Lawal; een uitnodiging van de "Grand Kingmakers of Aiyetoro Land" voor de kroning van de nieuwe koning op 19.04.2008; een laatste waarschuwingsbrief dd. 07.02.2008 van de "Grand Kingmakers of Aiyetoro Land" betreffende uw geplande kroning op 19 april 2008, ondertekend door de nieuwe secretaris Chief Ajayi Ogunseyi; verslagen dd. 24.05.2007 en 21.07.2007 van de politie van Ikeja division te Lagos, met vermelding van uw klacht over de mishandelingen gepleegd door de "council of elders" en "kingmaker" van het dorp Aiyetoro op uw gezin en uw vader en met vermelding dat de politie een onderzoek voert; een uittreksel uit een verslag van 5 december 2008 (UK Home Office Country Reports Nigeria) met algemene informatie over mensenoffers en problemen met de Nigeriaanse politie; een uittreksel van een foto op internet van een Afrikaanse hut; artikels "How I lost my son to Oro Festival" uit de Nigeriaanse krant "The Mirror" van 28 februari 2009 en "Man loses only son to "Oro" in Oyo State" uit de Nigeriaanse krant "Lagos Weekend" van 13-15 maart 2009, die handelen over een zaak betreffende een mensenoffer tijdens het Oro festival in Aiyetoro; en een brief van 8 januari 2009 van jullie dienstmeisje in Lagos, waarin ze bekend informatie te hebben doorgegeven over jullie aan de ouderen van Aiyetoro. Na het gehoor hebt u nog volgende documenten neergelegd: een bewijs van afhaling van 155.000 Naira, een bewijs dat Aiyetoro voorkomt in verschillende staten, een uittreksel uit het Algemeen Ambtsbericht Nigeria van februari 2007, een bewijs van uw asielaanvraag in Luxemburg een beslissing d.d. 21 augustus 2008 van het Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg en een kopie van een krantenartikel uit de krant Daily Sun d.d. 28 juli 2009. Alle voornoemde stukken doen geen afbreuk aan het feit dat uw problemen van lokale aard zijn en een beroep op internationale bescherming niet kunnen rechtvaardigen. De stukken i.v.m. uw asielaanvraag in Luxemburg kunnen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het opmerkelijk is dat u niet meteen in België asiel hebt aangevraagd. Het artikel uit de krant Daily Sun d.d. 28 juli 2009, waarvan u een kopie naar het Commissariaat-generaal hebt gestuurd, maakt weliswaar melding van het feit dat de politie tot nu toe niet zou zijn opgetreden, maar er dient te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van krantenartikels hoe dan ook gering is en dat het artikel bovendien een duidelijk gesolliciteerd karakter heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen juncto artikel 1, (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen.

2.1.1. In een eerste onderdeel met betrekking tot de weigering van erkenning als vluchteling is verzoeker van mening dat verweerder zich bij de beoordeling van onderhavig dossier beperkt tot overwegingen die niet afdoende zijn en op onrechtmatige wijze de wettelijke definitie van de Vluchtelingenstatus inperken. Fundamenteel zal de bevoegde instantie moeten uitmaken of het bestaan van een risico op vervolging van de betrokkene op grond van de aangehaalde feiten redelijkerwijze kan worden aanvaard met inachtneming van de objectieve gegevens die bekend zijn over het land van herkomst.

Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen coherent en geloofwaardig zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Er bestaat geen twijfel omtrent zijn identiteit en afkomst noch over de bedreigingen die

werden geuit door de 'Grand Kingmakers of Aiyetoro'. Verzoeker doet gelden dat niet wordt betwist dat hij en zijn gezin tweemaal gevangen werden genomen en in mensonterende omstandigheden werden opgesloten. Ook het stilzitten van de politiediensten wordt niet betwist.

Verzoeker betoogt dat verweerder ten onrechte stelt dat zijn vrees niet is gegrond op één van de vijf in de Conventie van Genève voorziene oorzaken van vervolging. De traditie van 'kingmaking' is typisch voor de Yoruba-etnie. In casu werd verzoeker door het orakel uitgekozen om koning te worden van het Aiyetoro land in Oyo State. De tradities maken dat de uitverkorene het hart van de vorige koning dient op te eten en zowel mensen als dieren worden geofferd voor de goden. Verzoeker is het niet eens met dit kannibalisme en dit is net het probleem dat zich stelt. Hij geeft aan dat hij geconfronteerd werd met zijn vrees tot vervolging omwille van zijn etnische afkomst. Dat in casu een daadwerkelijke vrees tot vervolging voorhanden is, blijkt uit de bedreigingen en folteringen die verzoeker ingevolge dit probleem reeds ondervond en welke zich onophoudelijk voordeden sedert hij voor het eerst door de 'Kingmakers' werd aangeschreven. Ter staving verwijst verzoeker naar het door hem ingeroepen feitenrelaas. Hij stelt dat door verweerder niet wordt ontkend dat zich reeds daden van vervolging hebben voorgedaan, en die door verzoeker worden opgelijst, zoals voorzien in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verweerder is van mening dat verzoekers problemen van lokale aard zijn. Verzoeker voert aan dat de daden van vervolging zich echter niet lokaal hebben voorgedaan, wel integendeel. Hij verwijst naar de door hem ingeroepen problemen en meerbepaald naar zijn ontvoering in Ghana en Lagos en naar de overval in de Kogi States. In deze omstandigheden kan verweerder bezwaarlijk menen dat het probleem lokaal is aangezien de daden van vervolging buiten Aiyetoro land niet worden betwist. Verzoeker stelt dat de praktijk van bedreigingen, folteringen, ontvoeringen, verminkingen en doden waarmee hij werd geconfronteerd tevens blijkt uit de door hem neergelegde stukken.

Verweerder stelt volgens verzoeker tevens ten onrechte dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen dienstig beroep kon doen op de bescherming van de Nigeriaanse overheden. Hij benadrukt dat hij reeds de kopieën neerlegde van de verklaringen die hij aflegde bij de politie naar aanleiding van de ontvoeringen en de verminking van zijn vader. Hij legde een bankrekeninguittreksel voor waaruit blijkt dat hij geld heeft afgehaald met het oog op de omkoping van de 'Kingmakers'. Verzoeker wijst op zijn verklaringen bij het CGVS volgens welke zijn vader wel degelijk naar de voorzitter van de Local Government Area ging om hulp te vragen. Deze zou toen aan zijn vader hebben beloofd op te treden maar gelet op de bedreigingen en ontvoeringen ten aanzien van verzoeker werd in de praktijk niets gedaan. Hetzelfde zou gelden voor de politiediensten die steeds zeiden met de zaak bezig te zijn doch niet konden voorkomen dat verzoeker en zijn familie werden ontvoerd, overvallen en bedreigd. Na de tweede ontvoering had verzoeker dan ook geen keuze dan Nigeria te verlaten. De nationale en regionale beschermingsdiensten boden hem niet de nodige bescherming zodat hij hierin uiteraard geen vertrouwen had.

Aangaande de aan hem verweten incoherentie over Aiyetoro betoogt verzoeker dat verweerder een andere interpretatie geeft aan het begrip 'village' dan deze die men in Nigeria aan deze term geeft. Het verschil tussen de termen 'village' en 'city' zou in Nigeria geen betrekking hebben op het bevolkingsaantal doch op de voorhanden zijnde infrastructuur. Dit zou de reden zijn waarom verzoeker sprak over 'village'. Ook het begrip 'land' zou door verweerder verkeerd worden begrepen. Dit is in Nigeria een term die gebruikt wordt om een bepaald grondgebied aan te duiden in de betekenis van 'territory'. Verzoekers verklaringen zouden in die zin moeten worden begrepen en helemaal niet onaannemelijk zijn.

Met betrekking tot de motivering dat hij niet kon uitleggen waarom hij werd aangeduid als troonopvolger geeft verzoeker aan dat dit net de kern is van zijn probleem. Net omdat er geen uitleg bestaat wil hij niet de uitverkorene zijn. Volgens de Afrikaanse traditie is alles wat het orakel zegt de waarheid. Dit legt tevens uit waarom er geen mogelijkheid is om te worden vrijgesteld van het koningschap. Indien hij hier onderuit zou kunnen komen had het orakel hem niet gekozen. Het orakel kan de koning kiezen uit de vijf Koninklijke families. Nu zijn vader te oud is om koning te worden kwam verzoeker als oudste zoon in aanmerking.

Verzoeker verklaart dat zijn vlucht helemaal niet zo openlijk geschiedde en verwijst in dit kader naar zijn verklaringen omtrent zijn vlucht. Later werd de Balogun vermoord omwille van de hulp die hij aan verzoeker en zijn gezin verschafte. Verzoeker doet gelden dat hij bij aankomst aan het vliegtuig merkte dat een chieft van Aiyetoro op hetzelfde vliegtuig zat. Daarom besliste hij om naar Luxemburg te gaan om te vermijden dat zij ook in België zouden worden gevonden. Zij wilden hun papieren in Luxemburg in orde brengen doch werden door de autoriteiten verplicht teruggestuurd naar België. Dit is de reden waarom pas na vier maanden asiel werd aangevraagd.

Betreffende de informatie waarnaar verweerder verwijst en die zich in het administratief dossier bevindt voert verzoeker aan dat geen rekening wordt gehouden met het feit dat er verschillende plaatsen zijn die Aiyetoro heten. Met name bestaat er een Aiyetoro in Oyo State, in Ondo State en in Lagos State. De stukken die worden voorgelegd hebben volgens verzoeker geen betrekking op Aiyetoro in de Oyo State. Derhalve zouden zij in onderhavige procedure onmogelijk kunnen worden aangewend als bewijsmateriaal. Verzoeker stelt dat ook geen internationale informatie gevonden kan worden over Aiyetoro land in de Oyo State gelet op de onderontwikkeling in dit landsgedeelte. Bij wege van tegenbewijs verwijst verzoeker naar de krantenartikels in de Nigeriaanse kranten die hij heeft overgemaakt aan verweerder. Daaruit blijkt duidelijk dat tot voor kort nog mensen werden geofferd en dat de Balogun zich vragen stelde bij deze praktijken. Ook in het algemeen ambtsbericht Nigeria wordt de uitoefening van rituele moorden bevestigd.

Waar verweerder motiveert dat de bewijswaarde van krantenartikels beperkt is merkt verzoeker op dat geen onderzoek werd gevoerd naar de echtheid van de kranten. Hij vraagt dan ook dat de zaak desgevallend opnieuw wordt overgemaakt aan verweerder teneinde de echtheid ervan te onderzoeken nu deze het volledige vluchtrelaas ondersteunen.

Verzoeker concludeert dat hij wel degelijk voldoet aan alle voorwaarden die de Conventie van Genève voorziet en die worden opgenomen in de artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van het vluchtrelaas dient volgens verzoeker de bestaande situatie in het land van herkomst te worden nagegaan teneinde de gegrondheid van de asielaanvraag te kunnen beoordelen. Het Country of Origin Information Report over Nigeria toont aan dat het doden om magische redenen en het brengen van offers tot op heden gangbare praktijken zijn in Nigeria. Ook wordt in dit rapport het stilzitten van de Nigeriaanse politiediensten bevestigd. In theorie bestaat de mogelijkheid klachten in te dienen doch in de praktijk wordt hieraan geen gevolg gegeven.

Samengevat laat de Nigeriaanse context in combinatie met zijn asielrelaas toe te stellen dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève. Door hem de vluchtelingenstatus te weigeren schendt verweerder derhalve dit artikel en de artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, alsmede een inbreuk plegen op de artikelen 2 en 3 van *“de wet van 29 juli 1991”*.

2.1.2. In een tweede onderdeel met betrekking tot de weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker op de door hem neergelegde stukken waaruit blijkt dat *“niet kan worden uitgesloten dat er geen geweld gebruikt wordt tegen personen die ingaan tegen Yorubatradiities”*. Het feit dat dit niet kan worden uitgesloten betekent dat het nog gebeurt en de daders zullen uiteraard de internationale organisaties niet inlichten over de offers en moorden die zij uitvoeren. Verzoeker meent dan ook bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij verzoekt derhalve *“de Belgische Staat”* in ondergeschikte orde aan hem het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen.

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en, in voorkomend geval, 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid

vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

De bestreden beslissing motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande het Aiyetoro land waarvan hij koning diende te worden. Wanneer aanvankelijk aan hem werd gevraagd uit te leggen wat het Aiyetoro land was, antwoordde verzoeker: *"Aiyetoro = village = dorp ≠ city, stad, town"*. Vervolgens werd gevraagd: *"grootte? territorium?"*, waarop hij aangaf dat het een groot dorp was en niet klein was. Verzoeker bevestigde uitdrukkelijk dat het slechts één enkel dorp betreft. Hij preciseerde tevens: *"In Nigeria heeft elk dorp of stad zijn eigen koning en vele chiefs"* (administratief dossier, stuk 6, p.5). Verderop tijdens het gehoor werd aan verzoeker gevraagd of de overleden koning en de chiefs zoals weergegeven op de bijgebrachte kalender allen voor één dorp waren waarop hij dit nogmaals bevestigde en beweerde dat dit voor heel Nigeria zo was. Nadat hij echter werd geconfronteerd met de landeninformatie omtrent chiefs, chiefdoms en paramount chiefs die verantwoordelijk zijn voor vele dorpen en grotere regio's gaf verzoeker aan dat het dorp Aiyetoro veel inwoners had en dat dit er meer dan honderdduizend waren. Gevraagd of hij dit dan nog een dorp noemde antwoordde hij weinig overtuigend: *"het is een héél groot dorp, bijna zoals town"* (administratief dossier, stuk 6, p.13). De voormelde verklaringen zijn niet voor interpretatie vatbaar. Verzoeker tracht deze incoherentie te vergoelijken aan de hand van een aantal beweringen omtrent de betekenis van de begrippen 'village' en 'land' in Nigeria doch zijn betoog ter zake blijft beperkt tot blote beweringen welke hij niet staft aan de hand van enig begin van bewijs. Dat hij een regio waarin honderdduizend mensen wonen zou omschrijven als 'village' (dorp) is derhalve in het geheel niet aannemelijk. Dat verzoeker aanvankelijk beweerde als koning te zijn gekozen over een enkel dorp en dat dit normaal is in Nigeria om later tijdens het gehoor, en dit na confrontatie met informatie waaruit blijkt dat dergelijke koningen over verschillende dorpen en grotere regio's heersen, te beweren dat dit 'dorp' honderdduizend inwoners heeft doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat (i) hij is geboren in Lagos en daar zijn hele leven heeft gewoond (ii) zijn ouders meer dan vijfenveertig jaar geleden verhuisden vanuit Aiyetoro naar Lagos (iii) hij in het geheel niets te maken heeft met de traditionele troonsopvolging en de rituelen van de Yoruba (iv) hij de chiefs van zijn dorp niet kende (v) hij nooit in het dorp heeft gewoond en er slechts tweemaal kwam, éénmaal in de lagere school en éénmaal begin jaren negentig (vi) hij dus niemand kende in het dorp, ook de 'Kingmakers' niet (vii) zijn vader evenmin akkoord ging met de dorps tradities en –rituelen (viii) hij geen band heeft met het dorp (administratief dossier, stuk 6, p.2-6, 12).

Verzoeker kende aldus niemand van het dorp en was ten aanzien van de inwoners van het dorp een volslagen onbekende. Evenmin was had hij enige kennis van de aldaar gangbare traditionele wetten, gebruiken en rituelen. In het licht van deze verklaringen is het onaannemelijk dat het "orakel" verzoeker zou hebben uitgekozen om de overleden koning van Aiyetoro op te volgen. Dat iemand die geen band heeft met Aiyetoro en die geheel vreemd is aan de traditie zou worden aangewezen om deze traditie verder te zetten middels het uitoefenen van de functie van 'traditionele koning' is manifest ongelooftwaardig.

Dit klemt des te meer daar het geenszins aannemelijk is dat de ouderen, die de belangen van de gemeenschap behartigen, iemand die geen koning wil worden en die bovendien tegen hun eigen traditie is gekant tegen wil en dank toch zouden dwingen koning te worden gezien dit manifest indruist tegen de belangen van deze gemeenschap. Derhalve kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat de ouderen, nadat verzoeker hen te kennen zou hebben gegeven dat hij niet geïnteresseerd was om koning te worden en ondanks dat verzoeker en zijn vader dermate gekant waren tegen de tradities en rituelen in het dorp, verzoeker zouden blijven dwingen om hun koning te worden. Verzoeker kon

overigens zelf ook geen verklaring bieden wanneer aan hem de vraag werd gesteld wat je hebt aan een koning die geen koning wil zijn (administratief dossier, stuk 6, p.4, 6-7). Dit klemt des te meer daar aangenomen kan worden dat er in het kader van dergelijke troonsopvolging verschillende kandidaten voorhanden zijn die vrijwillig bereid zijn om de overleden koning op te volgen gelet op het aanzien waarmee dergelijke functie gepaard gaat. Te dezen kan worden verwezen naar de informatie in het dossier waaruit blijkt dat in andere regio's in het Zuidwesten van Nigeria, alwaar de Yoruba wonen, mensen doorgaans bereid zijn veel geld te betalen om zelfs maar te worden aanvaard als kandidaat-opvolger voor de troon, in het kader van troonsopvolgingen slopende gerechtelijke procedures te voeren en een heuse strijd te voeren om de 'Kingmakers' achter zich te krijgen (administratief dossier, stuk 23: landeninformatie).

De voorgaande vaststellingen doen op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de essentie van verzoekers asielrelaas, meerbepaald aangaande zijn bewering dat men hem - en dan nog op voortdurende wijze - zou dwingen koning te worden van Aiyetoro. De geloofwaardigheid van zijn asielrelaas wordt daarenboven verder ondermijnd doordat hij tijdens het gehoor niet op de hoogte bleek te zijn van de regels volgens welke de troonsopvolging geschiedde. Zo blijkt uit de door verzoeker neergelegde kalender van de chiefs van Aiyetoro van 2006 en uit de bijgebrachte uitnodiging voor de kroning van verzoeker duidelijk dat de voorgaande koning lid was van de Adekunle Royal Family (administratief dossier, stuk 22: documenten). Desalniettemin verklaarde verzoeker, gevraagd of de nieuwe koning zoals de vorige opnieuw uit de Jabita Royal Family kwam, verkeerdelijk dat dit wel degelijk het geval was en dat dit zo was volgens de regels. Wanneer aan verzoeker werd gevraagd of dit al dan niet geschiedde volgens een beurtrol moest hij het antwoord schuldig blijven (administratief dossier, stuk 6, p.9). Even verder bleek verzoeker niet op de hoogte te zijn van de wetten, gebruiken of spelregels die dienden te worden gevolgd bij een troonsopvolging, noch van het feit of hij al dan niet de troonsopvolging kon weigeren. Gevraagd of er echt geen geldige redenen, bezwaren of regels zijn die hem zouden toelaten te weigeren antwoordde hij: *"Dat weet ik niet. Dat ben ik niet te weten gekomen"* (administratief dossier, stuk 6, p.13). Nochtans kan worden aangenomen dat verzoeker, indien deze daadwerkelijk zou zijn aangewezen als volgende koning en zelfs door een ontvoering vanuit Ghana en een daaropvolgende gevangenneming van drie weken, gedwongen zou zijn geweest om deze functie op te nemen, informatie zou hebben ontvangen of gevraagd omtrent de regels volgens welke hij koning diende te worden of zich hieraan eventueel zou kunnen onttrekken. Dat hij zou hebben nagelaten dit te doen is dan ook niet geloofwaardig.

Tevens worden de geloofwaardigheid en de ernst van verzoekers beweerde vrees voor vervolging ingevolge de opvolgingskwestie ondergraven doordat hij, en dit ondanks dat (i) hij volgens het door hem ingeroepen feitenrelaas reeds sedert eind 2006 ervan op de hoogte was dat hij koning diende te worden, hetgeen hij niet wilde en weigerde (ii) hij ingevolge deze weigering reeds vanuit Ghana naar Nigeria zou zijn ontvoerd en slechts werd vrijgelaten omdat hij toezegde om koning te worden (iii) zijn vader ingevolge zijn problemen zou zijn aangevallen waardoor deze verlamd zou zijn geraakt aan de benen (iv) reeds een nieuwe datum werd vastgesteld voor zijn kroning en hij ter herinnering verscheidene brieven zou hebben ontvangen in 2007, gedurende zijn verblijf in Europa in december 2007 geen asiel aanvraag doch integendeel gewoon terugkeerde naar zijn land van herkomst en dit uitgerekend naar de regio in dit land waar zijn problemen zich zouden.

Verzoeker legde daarenboven erg vage verklaringen af met betrekking tot hetgeen zou zijn ondernomen ter zijner bescherming. Zo gaf hij weliswaar aan meerdere malen klacht te hebben ingediend bij de politie in Lagos en zou de politie hem in dit kader hebben beloofd met de ouderen van het dorp te gaan praten en de zaak te zullen onderzoeken doch bleek hij vervolgens niet te weten of de politie in Lagos in het kader van dit onderzoek ging praten met de ouderen van het dorp of contact zou hebben opgenomen met de lokale politie in Aiyetoro. Dit klemt des te meer daar verzoeker, wanneer hem de vraag werd gesteld of er dan geen andere overheden waren waarnaar hij zich kon wenden zoals de Local Government of de Chairman van de LGA (Local Government Area), beweerde dat zijn vader dit deed. In het licht van deze verklaring is het wel erg opmerkelijk dat verzoeker vervolgens niet in staat bleek aan te geven tot welke LGA Aiyetoro behoort. Hij legde bovendien nogmaals uitermate vage verklaringen af daar waar hij betreffende zijn vader aangaf: *"Hij probeerde hulp te vragen bij velen... weet niet precies"* (administratief dossier, stuk 6, p.10). De voormelde vaagheden in verzoekers verklaringen ondermijnen andermaal de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat, indien verzoeker daadwerkelijk zou worden gevisieerd door de

'Kingmakers' en dreigde gedwongen te worden gekroond, hij zich zou informeren omtrent het onderzoek van de politie en aangaande de stappen die door de politie en zijn vader werden ondernomen om hem hiertegen te beschermen.

Bovendien heeft verzoeker gedurende zijn verblijf in België nagelaten zich te informeren omtrent de situatie in Nigeria of zijn persoonlijke problemen, en dit ondanks dat hij over verscheidene familieleden beschikt in Nigeria (administratief dossier, stuk 17, nr.13, 30). Wanneer aan verzoeker immers de vraag werd gesteld of hij de actualiteit volgde sedert zijn vertrek en of er inmiddels reeds een nieuwe koning was, antwoordde verzoeker: *"(...) Ik denk niet dat er al iemand is aangewezen. Ik heb het niet gevolgd"* (administratief dossier, stuk 6, p.13). Dat verzoeker, die enerzijds beweert te worden gevisieerd omdat men hem tot koning wilde kronen en hij dit weigerde, anderzijds zou hebben nagelaten zich te informeren omtrent het verloop van de opvolgingskwestie na zijn vertrek is in het geheel niet geloofwaardig. Dergelijke houding getuigt van een flagrant gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan zowel de geloofwaardigheid als de ernst van verzoeker beweerd vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers asielrelaas geloofwaardigheid ontbeert.

De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan hetgeen voorafgaat (rechtsplegingdossier, stuk 1; administratief dossier, stuk 22: documenten).

Het bankuittreksel dat door verzoeker bij het verzoekschrift wordt gevoegd en blijkens de bestreden beslissing tevens reeds eerder gedurende de procedure werd neergelegd toont slechts aan dat hij op 27 november 2007 een som geld heeft afgehaald doch biedt geen uitsluitel over in welke omstandigheden deze werd afgehaald noch waaraan deze werd besteed.

De bewijswaarde van de bij het verzoekschrift gevoegde politieattesten, die reeds eerder gedurende de procedure werden neergelegd, dient te worden gerelativeerd gelet op het feit dat gemeenzaam is geweten dat dergelijke attesten in Nigeria tegen betaling kunnen worden verkregen, hetgeen bevestiging vindt in de door verzoeker neergelegde landeninformatie aangaande de wijdverspreide corruptie bij de Nigeriaanse politie (administratief dossier, stuk 22: documenten). Hoe dan ook kan hieruit geenszins de waarachtigheid van de aangehaalde feiten worden afgeleid nu hierin slechts wordt weergegeven dat verzoeker ten overstaan van de politie een aantal verklaringen heeft afgelegd en als bewijs daarvan de kwestieuze attesten bekwam.

Verzoeker legde daarnaast een aantal krantenartikelen en internetuittreksels neer. Waar hij stelt dat niet is aangetoond dat het neergelegde krantenartikel van de Daily Sun van 28 juli 2009 vals is dient te worden opgemerkt dat de asielinstanties geenszins de valsheid van een stuk moeten aantonen om hieraan bewijswaarde te ontzeggen. De bestreden beslissing oordeelde in casu met recht dat dit artikel een gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien is de bewijswaarde van dergelijk artikel hoe dan ook gering en is dit geen officieel document zodat het loutere feit dat het artikel is gepubliceerd geen bewijs vormt voor de erin vermelde feiten, te meer daar het betreffende artikel niet wordt aangevoerd ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. De overige bijgebrachte krantenartikelen en internetuittreksels hebben geen betrekking op verzoekers persoon of de in concreto aangevoerde feiten zodat zij evenmin verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid vermogen te herstellen.

Aangaande de kalender van de 'Aiyetoro Council of Elders' voor het jaar 2006, het document van de 'Aiyetoro Community Council of Elders' omtrent de begrafenis van chief Adewale Lawal en de uitnodiging uitgaande van de 'Grand Kingmakers of Aiyetoro Land' dient te worden opgemerkt dat dit geen officiële documenten betreffen en dat deze door eenieder zouden kunnen zijn gefabriceerd aangezien het louter met een computer opgestelde stukken betreffen. Met betrekking tot de brieven die zouden uitgaan van de ouderen van Aiyetoro en van het voormalige dienstmeisje van verzoekers echtgenote dient te worden opgemerkt dat de herkomst van deze brieven niet kan worden nagegaan en dat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend nu zij niet worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Hoe dan ook motiveert de bestreden beslissing terecht dat deze documenten en deze briefwisseling de hoger gedane vaststellingen omtrent de beschermingsmogelijkheden in hoofde van verzoeker niet kunnen ontcrachten.

Met betrekking tot de door verzoeker bijgebrachte algemene informatie aangaande de situatie in zijn land van herkomst dient te worden opgemerkt dat deze niet afdoende is om aan te tonen dat hij daadwerkelijk wordt vervolgd of geen aanspraak zou kunnen maken op nationale bescherming.

Verzoekers vrees in vervolging dient in concreto te worden aangetoond en hij blijft hier gelet op het voorgaande in gebreke.

De overige neergelegde documenten hebben betrekking op de identiteit, herkomst en reizen van verzoeker, zijn echtgenote en hun dochter, op de beroepsactiviteit van verzoeker en zijn echtgenote in Nigeria en op hun asielaanvraag in Luxemburg. Deze documenten bevatten echter geen gegevens die vermogen de hoger gedane vaststellingen omtrent verzoekers asielrelaas en beschermingsmogelijkheden te ontkrachten.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas is zijn toetsing van het asielrelaas aan de overige criteria zoals bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in casu niet dienstig.

De voorgaande vaststellingen zijn afdoende om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Kritiek op de overige, overtollige motieven kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

2.2.2. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op het bepaalde sub 2.2.1. omtrent de ongeloofwaardigheid van dit relaas toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS